

Sygn. akt III CZ 118/04

POSTANOWIENIE

Dnia 6 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Bronisław Czech (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A. M. o wznowienie postępowania w sprawie z wniosku B. W. przy uczestnictwie A. M.

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego i nadanie klauzuli wykonalności, zakończonej postanowieniem Sądu Apelacyjnego, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 stycznia 2005 r., zażalenia uczestnika A. M. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 22 stycznia 2004 r., sygn. akt I ACo (...),

odrzuca zażalenie.-

Uzasadnienie

Stosownie do art. 393¹⁸ k.p.c., w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2000 r. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające kasację (§ 1); w sprawach, w których przysługuje kasacja, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 392, a także

postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji (§ 2).

Zaskarżone postanowienie, którym Sąd Apelacyjny oddalił wniosek uczestnika postępowania o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w T., nie należy do kategorii postanowień wymienionych w powołanym przepisie. Nie odrzuca bowiem kasacji (co jest oczywiste) i nie kończy postępowania w sprawie. Postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie jest bowiem takie postanowienie, które kończy sprawę jako pewną całość, po wydaniu którego postępowanie nie może się już dalej toczyć; nie jest nim rozstrzygnięcie w kwestiach incydentalnych, a do takich należy rozstrzygnięcie wniosku o wyłączenie sędziów. Zob. w tym przedmiocie np. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 7 czerwca 1991, I CZ 9/91 (OSP 1992/4/100), z dnia 14 listopada 1996 r., I CKN 7/96 (OSNC 1997/3/31), z dnia 22 listopada 1996 r., II UZ 7/96,(OSNP 1997/12/226), z dnia 6 grudnia 1996 r., II UZ 12/96 (OSNP 1997/15/279), z dnia 20 grudnia 1996 r., II CKU 68/96 (Prok. i Pr. 1997/3/34), z dnia 17 kwietnia 1997 r., I CKU 72/96 (Prok. i Pr. 1997/10/43), z dnia 22 sierpnia 1997 r., III CKN 142/97 (Prok. i Pr. 1998/9/32) i z dnia 4 grudnia 1997 r., III CZ 89/97 (Prok. i Pr. 1998/4/29). Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym zażalenie nie podziela poglądu odmiennego wyrażonego w postanowieniu tego Sądu z dnia 28 września 2001 r., I PZ 57/01 (OSNP 2003/17/417).

Zażalenie wniesione przez uczestnika postępowania jest zatem niedopuszczalne i podlegało odrzuceniu przez Sąd Apelacyjny, a skoro on tego nie uczynił, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia (art. 393¹⁸ § 2 i 3 w zw. z art. 397 § 2 i art. 373 k.p.c.).

Niezależnie od powyższego Sąd Najwyższy zauważa, że szybkość postępowania w sprawie niniejszej nie odpowiada zasadzie ekonomii procesowej (art. 6 k.p.c. oraz § 56 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1987 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych, Dz. U. Nr 38, poz. 218 ze zm.). Poza tym, skoro sprawa niniejsza jest sprawą o wznowienie postępowania w sprawie o stwierdzenie wykonalności orzeczenia zagranicznego i nadanie klauzuli wykonalności, zakończonej postanowieniem Sądu Apelacyjnego (vide „wniosek” - oraz zarządzenie Przewodniczącego), do akt sprawy niniejszej powinny być dołączone akta sprawy, której dotyczy skarga o wznowienie postępowania.